Aixecar-se i picar primer

El Girona mesura al Tartiere la seva capacitat de reacció després de l'oportunitat perduda contra el Cadis de posar un peu i mig a primera
Del resultat d'avui a Oviedo depèn que els gaditans, que juguen demà, es rearmin o es desinflin

“Catorze punts d'avantatge no seria una cosa gens normal a hores d'ara en una lliga tan igualada, tot i que vam estar a punt de tenir-los.” Més que el que podia haver estat, Pablo Machín es vol centrar en la realitat, que són els vuit punts de coixí que encara té el Girona per gestionar en les dotze últimes jornades de lliga, començant pel partit d'avui al Carlos Tartiere: “També és una situació atípica, perquè la distància és molt respectable. Per això li hem de donar el mèrit que té. Som envejats per tots els rivals menys un, que és el Llevant i porta una marxa més.” L'entrenador del Girona està convençut que l'1-2 contra el Cadis va estar molt lluny de ser un cop psicològic important per al vestidor: “L'equip l'ha assumit amb normalitat. Igual que les bones ratxes i els bons resultats. Vam perdre, sí, però ratificant les bones sensacions que som un equip fiable, que genera ocasions i dominador.”

Aixecar-se immediatament és l'objectiu. “No hem perdut dos partits seguits”, recorda Machín. Del resultat d'avui de l'Oviedo-Girona, n'estarà molt pendent el Cadis, que demà rebrà el Tenerife en l'altre duel directe a la part alta de la jornada. No cal dir que una victòria gironina serà un cop en la línia de flotació dels andalusos, que en el millor dels casos continuaran vuit punts per sota. Però si el Girona no suma els tres punts del Tartiere, el Cadis es pot envalentir quan vegi la possibilitat d'acostar-se a cinc o sis punts dels gironins.

Al Girona l'espera un duel de molta exigència. L'Oviedo no ha arribat a les vuit victòries seguides com a locals dels gironins (estroncada la setmana passada), però ja n'enllaça cinc, totes per un gol: contra l'Elx (2-1), el Valladolid (1-0), el Mallorca (2-1), el Getafe (2-1) i el Cadis (2-1). Avui, a més, tindrà el suport de 20.000 espectadors en el 91è aniversari de la fundació del club. “Tenen més gent que molts camps de primera. Això sol reflecteix la grandesa d'aquesta entitat. I són d'aquells camps, com El Sadar i el Carranza, que agraden als futbolistes. Camps per a valents, com els meus jugadors.” El hàndicap podria ser l'estat de la gespa, tot i que Machín ho relativitza: “Hem jugat en un camp que semblava una piscina, en terrenys de joc durs, en escenaris grans, en altres de més petits... i sempre ens hi hem adaptat. Segur que ells són els primers a fer els possibles perquè la gespa estigui bé. El consol és que, estigui com estigui, estarà igual de bé o de malament per als dos equips.”

A banda del que es cogui a la grada i de com estigui el rectangle de joc, Machín no té dubte que els protagonistes seran els futbolistes. “L'Oviedo té una cosa que nosaltres no tenim, que és l'enorme experiència de la majoria dels seus jugadors. Però nosaltres tenim altres característiques i les nostres armes que ens han permès ser on som en la classificació.” Machín considera que als asturians se'ls ha de lligar en curt: “És un equip que pot dominar el rival amb futbol de combinació, però que també és capaç d'imprimir velocitat i verticalitat. Té dos jugadors a dalt molt efectius, Toché i Linares, però també destaquen com a col·lectiu. I a casa l'afició encara els empeny més”, destaca Machín sobre el conjunt asturià.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 25-03-2017 Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1102775-aixecar-se-i-picar-primer.html